

20 p. 1 Smilug je (sie *Fs*) pan buoh nad nimi
y nadewſemi (wſſiemy *Fs*) ginymi krzeſtany (krzeſtany *Fs*) L,
pod. *Fs* –

ve *Fs explicit*: Tak ſie doknowa (*sic*) kronika Bolesławſka (!)

Ot krále Jana nynějſieho ſlechetného

	Po tom když Čechy uzřechu, že v Korutanském statka nejmiechu, královnu Elžku za Jana ciesařovicē dachu a toho hrabí z Licmburka na královſtie pozvachu.	5
5	Pro Míšnany korutanského vyhnachu a Jana z Licmburka králem českým korunovachu. Toho, bože, rač dlúho uzdraviti i rač jeho, tvorče, naučiti, aby miloval zemany	5
10	a v svéj radě jměl české pány. Nebo s těmi móže čsti dojiti a bez nich nemóž země upokojiti. Nebo jemu zemanóm uvěřiti, nebo se čstí z země jiti.	10
15	Pánom razi můdru býti, kdež mohúc, zemi pokoj činiti. Neb vám lépe jest zemi samým pokojiti, než váši nepřietelé budú vás súditi. Dobrých jinochów v životech nehubte;	15
20	nebo vem jich v skóře třeba bude, to vězte. Razi vem, smysl svój při sobě jmějte, hostí v zemi nepúščejte. Nechcete-li v tom můdři býti, bude sekýra na sě dlubny činiti.	20
25	Razi vem, přijde-li vem které volenie, chovajte sě skrzé les na křivá drva chozenie. Coť tiem mieni, sám znamenaj, vol z svého jazyka, cizieho nechaj. Pomni, čemuň Libuše jest učila,	25
30	jenž v svéj řeči nikdy neskřivila. Mnoho by bylo jiného mluviti, ale v tom chci dosti učiniti. Ta kronika mluví ot narozenie Jezukrista našeho do léta po tisíci po třech stech po dvúdcátu až ſestého.	30

Jako samostatná kapitola v rkpech V, F, L, P, Cr (jen prvních ſest veršů),
Fs, Z; v nich je na začátku prvního verše iniciála, ve V, F, Z též nadpis. Ve stejném
rozsahu má tuto kapitolu (označenou jako 106.) také Jš. V rkpe V je kapitola